

Nowe lěto.

Snada budź s wami a měr wot Boha Wótza a našeho Anjesa Jesom Khrysta! Hamjeń.

Łut. 2, 21.

A jako ƙo wóƙom dnjow dopjelnjesho, so by to džěcjo wob-
rěsane bylo, bě jeho mjeno narjelnjene Jesuŝ. Hamjeń.

Nowe lěto je ƙo sapočało a s tym nowy džěl našeho žiwjenja. Jako dženska w nozy swony dwanacze bijachu, je stare lěto do morja wěcznosće sapadnyło, a tyŝazy praja dženska: Džať budź Bohu, so je saschło. To lěto běšeho tať czeŝte a ŝalofne kaž žane druge w našim dotalnym žiwjenju, lěto, kotrež njemóžemy ženje sabycź, kaž dołho ƙmy na tutej semi žiwi. S ƙrwju a se ƙylsami je ƙo do stawisnow našeho luda a do milionow wutrobow sapisało. Kelto staroscźow je we nim naše dusche czišcězało! Kelto staroscźow wo wschědny khlěb, staroscźow wo žiwjenje našich lubnych, kotřiž ƙu we wójnje, staroscźow wo našch lud a wótzny kraj! A tute staroscěje běchu husto tať wulke a czeŝte, so chznychu nam wutrobu rosmjaseč. Kelto srudoby je na naš pschinjeŝło! Wjele tyŝaz je we nim wumrjeło tu domach a w zušym kraju, kotřiž dyrbjachu po cžłowškich myŝlach hišcě dołho žiwi wostacź. Kelto sboža bu sanicžene, kelto swjastow lnoscěje bu rostorhane! Njeje skoro žadyn dom a žana wutroba, kotraž bu w sańdženym lěcze wot hótkeje srudoby pschepuschčena. A nětk ƙmy nowe lěto we wójnje nastupili a bóle hač hewat pschi spocžatku noweho lěta cžujemy dženska, tať cžěmny a njewěsty pschichod psched nami leži. My wschitzny praschamy ƙo połni styšl